

Většina dospělých lidí by asi nebyla spokojena s touto činností hochů a jistě by řekla: „Jaká to hrubá zábava pro mladé chlapce! Kdybyste si raději něco četli, nebo šli do parku na procházku...“

Ale při vši úctě k velkým lidem obáváme se, že by si hoši v Zátiší sotva co dělali z toho, co by jim ti velcí lidé o jejich zábavě řekli. Však velcí lidé mají také plno zabav svých, na-prosto nepochopitelných zase hochům — a také by od nich jistě neustoupili, kdyby jim to hoši ošklivěli!

Ostatně není úkolem těchto rádků dělat boxu obhájce, či soudce. Hlavní je, že hoši se mu zde skutečně a se zápal-
em učili.

Někteří měli ruce ovázané přepodivnými hadry, aby je-
jich údery byly měkčí, jiní měli dokonce boxerské rukavice
a všichni byli vysvěčeni jen do trenýrek a střevíců.

„Pavle, tatínek! Tvůj tatínek sem jde!“ zasykl najednou
skoro až výstražně jeden z chlapců a již také všichni ostatní
zanechávají cvičební půtky se svými soupeři.

Na rohu objevil se muž hřmotné postavy a jak se teď
blížil, hoši na něj pohlíželi se zbožnou úctou.

Jan Zeman, bývalý mnohonásobný mistr boxu, přemožitel ne-
porazitelného černocho Evanse! Ano, slavného, velmi slavného ta-
tínka měl Pavel! I když teď již delší dobu jeho otec nevstoupil do
ringu, jehož plochu přenechal mladším kolegům, jeho sláva neza-
nikla. Vždyť odešel z ní sám, nikým neporažen.

„Jen se tužte, chlapci!“ zarachotilo to teď z jeho mohutných pr-
sou. „Však potřebujeme jen zdravé a ocelové hochy, kteří se nebojí
dát ani přijmout ránu. Jen do toho! Jen do toho!“

A hoši, potěšeni zájmem toho — v jejich očích tak slavného
muže, znovu se zabrali do své práce, dychtívi ukázat mu, co už vše
umí z rohovnického umění, co vše je už jeho Pavel naučil.

„A teď ale už domů,“ ukončil pak po delší době otec Pavlovo vy-
učování. „Viš, že doma tě čeká také ještě tvůj trénink a do školy máš
jistě také nějaké učení a úkoly. Tak hajdy, hajdy...“

Pavel se — dosti nerad — oblékl a jeho otec podal všem ostat-
ním ruku, kterou se každý snažil stisknout, jak uměl nejmužněji.

A jak tak oba odcházeli, otec s Pavlem, oba obdivuhodní a hoši
se za nimi mlčky dívali, změnil se u hochů ten jejich pocit obdivu
skoro až trochu k jakési neuvědomělé závistí.

